

Tiende preek over Lukas 2 vers 1-7

En het geschiedde in diezelve dagen, dat er een gebod uitging van de keizer Augustus, dat de gehele wereld beschreven zou worden. Deze eerste beschrijving geschiedde, als Cyrenius over Syrië stadhouder was. En zij gingen allen om beschreven te worden, een ieder naar zijn eigen stad. En Jozef ging ook op van Galiléa, uit de stad Nazareth, naar Judea, tot de stad Davids, die Bethlehem genoemd wordt, omdat hij uit het huis en geslacht van David was. Om beschreven te worden; met Maria, zijn ondertrouwde vrouw, welke bevrucht was. En het geschiedde, als zij daar waren, dat de dagen vervuld worden, dat zij baren zou. En zij baarde haar eerstgeboren zoon, en wond Hem in doeken, en legde Hem neder in de kribbe, omdat voor henlieden geen plaats was in de herberg.

Onze Zaligmaker, Jezus Christus, als men Hem vraagde van de komst van Zijn rijk, Lukas 17: 20, 21, en verstond dat zij meenden, Hij zou een aards koninkrijk oprichten, zei Hij: *Het Koninkrijk Gods is binnen ulieden.* Daardoor te kennen gevend dat de dienst des Nieuwen Testaments niet in het uiterlijke moest bestaan in feestdagen te houden, of in enige uiterlijke pracht, maar binnen in u, en daar moet men feest houden, 1 Kor. 5: 8. *Niet in den ouden zuurdesem.* 't Hart van een recht Christen is een geestelijke tempel; niet deze Kerk, en zo weinig als deze Kerk Gods tempel is, zo weinig zijn deze feestdagen, Rom. 14:5, maar de vreugde des Heeren, die men in God heeft, en uit Hem schept, als uit Jezus' volheid, genade, en vrede; en zo vervuld wordt met al de volheid Gods.

Wij moeten deze feestdagen in onze eigen harten zoeken, en dat Christus door 't geloof daarin mocht wonen, en gij in Zijn liefde geworteld zijt. En daarom bedroeft het ons, dat de mensen, die nu zo lang in Christus' school gegaan hebben, nog kinderen zijn in kennis; ja, die nog erger zijn dan kinderen, want die kunnen wij nog anders leren, en die weten het ook beter te zeggen; maar het zijn ook domme mensen, die moedwillig in die dwaling treden, en alzo Jezus Christus weer schande aandoen. Het is ons genoeg dat nu in 't kort te zeggen. Weet dat deze dagen niet meer zijn dan andere dagen, en met de rustdag kunnen zij in 't duizendste deel niet gerekend worden; want de rustdag is door God, en deze dagen door de mensen ingesteld, en daarom leert men vergeefs, 't geen geboden van mensen zijn.

Om van Christus' geboorte te spreken, moeten wij dit zo doen, en aanmerken: uw harten moeten nu wel aangedaan zijn niet deze geboorte; weinigen zijn er die door Gods Geest geraakt zijn, om de heerlijkheid van deze dingen te kunnen vatten. Tot u wil ik dan spreken: *Hebt gij wel dit kindeke Jezus op uw zielen gebonden?* Hebt gij wel zijn geboorte recht bedacht, om uw hart daardoor te vernieuwen en herboren te krijgen door zijn geboorte. Och, dat wij dit eens recht gedaan hadden! Dan zouden wij vrucht daarvan hebben. Is uw hart daarover wel met vreugde aangedaan geweest? Hebt u wel gezegd: *mij is een Christus, een Zaligmaker geboren;* en is uw hart als met Johannes opgesprongen? Dat is 't feest van een kind Gods, dat kan men ook wel op andere dagen doen, al was het op een eiland, of in de zee, door het bedenken van die ondoorgrondelijke zee van liefde, dat God Zijn Zoon aan de gelovigen gegeven heeft. Nu dan, brengt uw hart hier, al zijn 't werkdagen gelijk andere, zo moeten wij nu evenwel Hem toebehoren. 't Is een Kind, maar toch zulk een Kind, waarvoor hemel en aarde zich moeten ontzetten.

Aangaande de geschiedenis, begrepen in onze tekstwoorden, daarin hebben wij twee delen.

- Enige omstandigheden van deze geboorte vs. 1-5.
- De geboorte zelf, vers 6, 7.

Niet alleen worden de omstandigheden daartoe beschreven, om ons de waarheid van deze zaak te verzekeren en te verzegelen; maar ook daarom, opdat er overeenstemming mocht gemaakt worden tussen het Oude en Nieuwe Testament; en die zijn:

- I. De tijd wanneer het was, als Cyrenius in Syrië stadhouder was, en als de keizer Augustus over hen heerste.
- II. Waar het gebeurd is: in de plaats Bethlehem; want anders woonde Maria te Nazareth; maar nu kwam uit het verachte Bethlehem die Heerser in Israël voort.
- III. De persoon wie: Maria met haar man, die ondertrouwd waren, en nochtans maagd was en bleef.
- IV. De zaak zelf, zij kwamen daar, zij baart een Zoon.

I. Nu moeten wij dit overeen doen stemmen met de profeten des Ouden Testaments, die in alles overeenkomen. Merkt dan, dit is de ware Messias, die hier geboren wordt; want al het voorzegde komt overeen, als de tijd. Want Daniël 2, er was een beeld: 1. Het Babylonische; 2. Perzische; 3. Syrische; en 4. Romeinse rijk voorstellende; en in de tijd van dat vierde rijk zou er een Held komen, van de bergen, dat is Christus, die is, en niemand weet waar vandaan Hij gekomen is; Diens rijk zou in eeuwigheid duren. Op deze tijd is ook Christus geboren. Daar is nu het keizerrijk; want Augustus was keizer. Nu was de scepter nog niet geheel van Juda geweken; want Herodes was nog koning, bij vorm van staat; maar zij lag overdwars, en zou terstond weggaan, Gen. 49: 10.

II. De plaats van zijn geboorte was Bethlehem, naar de voorzegging van de Profeet Micha, hfdst. 5: 1. In dit Bethlehem is ook Christus geboren.

III. De persoon die Hem baren zou, moest David zijn, uit het geslacht Isai, Jes. 11: 1, David zou Koning zijn. Hij zou geboren worden uit een moedermaagd, Jes. 7:14, Een maagd zal zwanger worden, en een Zoon baren. Hier ziet gij Maria, en zij baart een Zoon. Zo komen dan de omstandigheden overeen; want de tijd was vervuld, en de ouders daar, alsmede de plaats van zijn geboorte.

IV. Zij kwamen daar, dat is de zaak zelf, zij baart een Zoon; niet haar eerstgeborene, alsof anderen gevolgd zijn; want dat is de manier van spreken, in Gods Woord gebruikelijk, al komen geen anderen na. Haar Zoon, niet een vreemde, die maar bij haar doorging, ziet Hebr. 2: 14, alwaar Zijn geboorte als de onze gezegd wordt. Elisabeth baarde een zoon, maar niet haar zoon. Elisabeths zoon was ook de haar, maar Gods Geest zag wel dat daarover geen verschil zou wezen, gelijk wel over Christus' geboorte. Welke Zoon? Een Kind. Wat doet zij? Zij brengt Hem voort, windt Hem in doeken, en legt Hem in een kribbe. Het is wonderlijk, dat de allerheilzaamste zaken zo weinig de harten van de mensen ontroeren.

Ik heb voorheen deze zeven eerste verzen breder verklaard, en de geschiedenis verhandeld; dat ik nu zal overslaan. Laat ons komen tot de kern der zaak, waarom zouden wij op de dop kauwen, nu ik de schaal wat geopend heb, en alle jaren door anderen breder gedaan wordt, en velen in de vergadering meest alle jaren dit hebben gehoord, zodat gij dit behoort te weten. Maar ik roep u allen tot getuigen; niet zozeer de zodanigen die door Gods Geest niet geraakt zijn, want die menen, zij doen wonder wel, zij komen ter kerk, en horen Gods Woord, wat zouden zij meer doen?

Hoort nu een gedeelte van dat blijde nieuws, van 's werelds Heiland wonderlijke geboorte, dat Lukas in zijn Evangelie aan de Kerk bekendmaakt hetwelk ik u op deze dag overlever, en dat gij uw kinderen moest zeggen, en leren hoe de Wijzen met goud en specerijen tot Jezus' kribbe kwamen,

door Wiens geboorte de gelovigen wedergeboren zijnde, vergeving van zonden hebben. Ik wilde uw ziel graag overbrengen door Jezus' geboorte, uit de gevangenis der zonden, tot ijver, eerbied, en liefde tot Christus om te dringen tot ware vernieuwing van het hart.

Komt dan, en hoort hier van Christus, als een Kind spreken; want dat allerheilzaamste Kind is voor de wedergeboren Christenen geboren. Sara was onvruchtbaar tot haar hoge ouderdom, en de Heere gaf haar een zoon, waarover iedereen zich ontzette. De moeder van Simson was onvruchtbaar, en de Heere gaf haar weer een zoon, waarover de mensen haar prezen. Zoals ook te zien is Lukas 1, van Elisabeth, die Johannes baarde. Maar wat zijn die geboorten hierbij? Niet anders dan de schaduw bij het lichaam, en 't voorbeeld bij het tegenbeeld. Wilt u dan de wonderlijkheid van deze zaak zien, let op de volgende dingen:

1. Op Zijn ontvangenis.
2. De Persoon, die geboren wordt.
3. De staat, in welke Hij geboren wordt.
4. Tot welk doel, en waartoe Hij geboren is.
5. Welke dingen voor Zijn geboorte zijn voorafgegaan, of de wijze van Zijn komst.

1. Merkt zijn ontvangenis aan, ieder mag daarover oordelen. Hij is geboren gelijk als wij, Hebr. 2:14, dat is vast, maar anders is Hij ontvangen; Maria wordt bevrucht buiten haar weten, zij vraagt: *hoe zal dit kunnen wezen?* Lukas 1, en terwijl komt de Geest, en formeert dat in haar lichaam; het was een werk van de Almachtige, en die de loop van de natuur wilde overwegen, en de vraag aanmerken van Maria: Hoe zal dat wezen? Die moet verstomd staan, zij zegt terstond: mij geschiede naar uw woord. De Heidenen kunnen dit niet vatten, dat een maagd baren zou; want 't is boven de natuur; laat ze vrij zeggen, en daarmee spotten, dat de tempel van Janus zolang zou gesloten blijven, totdat een maagd baren zou, dat is in eeuwigheid onmogelijk, dat zij boven de deur stelden; dat mag hun zo vreemd schijnen als het wil, evenwel dit weten wij, en onze ziel verwondert zich daarover, dat een maagd, maagd blijvende, ontvangen heeft.

Wie is 't toch? Is 't een Zoon van een Koning, van een Keizer van de gehele wereld? Indien dat somwijlen geschied was, wat een gewoel is daaromtrent? Maar het is een Zoon van Jehovah God, die hemel en aarde gemaakt heeft, bij wie alle Koningen niets zijn; het is de Zoon van de ware God. Wat dunkt u, behoorde men zich niet te ontzetten over zulk een zaak, dat die grote God van hemel en van aarde, wordt geboren? Maar wat wordt Hij geboren. God? Nee, maar mens. Hij komt niet in de mens, of gaat zich verenigen met een ander, maar wordt mens. O heerlijkheid! die alles was, wordt iets; die God is, wordt mens, en die alles bevat, wordt in een kribbe bevat. Wat een wonder! En dan nog een kind, een klein kindje: en wordt in armoedige doeken gewonden. Daar schreit het als een kind, die in de hemel dondert. Daar ligt hij als een kind, en als een arm kind in de kribbe van de beesten, die in de hemel op de troon zit; wordt verschoven bij de beesten. Is dat niet een zaak aller verwondering waardig?

3. In welk een staat komt Hij? Niet in de staat van een machtigste keizer van de wereld. De vernedering van God, tot zulk een aards keizer; die de aarde en alles onder zijn macht had, en zijn troon in 't midden stelt; die vernedering zou nog onuitsprekelijk wezen. 't Zou wezen of de zon, als was zij nog duizendmaal groter, werd het minste sprenkeltje, dat men zien kan, zulk een onuitsprekelijke vernedering zou het zijn. Maar Hij wordt een arm Kind, bij de beesten in de kribbe gelegd; want geen plaats was voor Hem in de wereld: zulk een arm Kind, niet een machtig Koning. Is dat geen grote vernedering? Is dat niet een zaak aller verwondering waardig, een waar Christen weet dit, en staat er verbaasd over.

4. Waartoe komt Hij in de wereld, en waartoe wordt Hij een mens? Dat zal u verwonderen. Wat heeft Hij voor? Daarom is 't, om de hemel te bestormen, en hem voor Zijn volk in te nemen, om de duivel de kop te vermorzelen, de helse vlam uit te blussen, om de eeuwige toorn van de oneindige God te stillen, die te dragen en de mens daarvan te verlossen. Niemand wist daar raad op, de mensen zagen op elkaar, niemand kon zijn broeder verlossen, en niemand kon een raad daarop vinden. De engelen zelf konden dit niet doen. Openb. 5. De hemel was verzegeld, niemand kon dit doen, en de hemel openen. Daar komt dat Kindeke, en dat zal de zegelen openen, dat is die sterke, die de vaten van de machtige neemt. Wie vreest niet, die daaraan gedenkt? Zo er een geneesheer was, die alle ziekten kon genezen, de doden levend maken, en hij deed het ook; wat duizenden aanschouwers zouden er niet wezen, en zich verwonderen? Maar hier is zo een, die zieken geneest, doden opwekt en stommen sprekende maakt. Daarom moesten de Engelen komen uit de hemel, om zelfs die zaken te vertellen, en de nacht moest veranderen in de dag, om deze geboorte. Daar moesten sterren komen, die de wijzen bij Jezus brachten in Bethlehem, tot dit Kindeke. De stad Jeruzalem was daarover verbaasd. Matth. 2. De koningen waren daarover ontroerd, en duizenden kinderen moesten daarom sterven. De hemel kan zich niet inbinden, maar spert zich open, en de engelen gaan daar uit, om die blijde boodschap te verkondigen en een hemelgezang aan te heffen.

5. Daar is het Kind, waar alle slachtoffers op zagen in 't Oude Testament. Wat was 't anders dan dat slachten van 't rechte Paaslam Christus, dat voor ons geboren en geslacht is. Wat al plechtigheden waren daar! hoeveel beesten werden er gedood, en dit alles waren niet anders dan voorbeelden hiervan. Wat hebben de profeten gepredikt en geschreven! en al hun doen zag nergens op, dan op dat Kindeke. Profeten, rechtvaardigen en koningen hebben daarnaar verlangd om die dag te zien, en de Patriarchen hebben daarop gewacht, gelijk Jakob op die Zaligmaker der wereld, Gen. 49. De oude Abraham was begerig daarnaar en verblijdde zich in 't vooruitzicht van die heerlijke dag. Joh. 8. Hij omhelst Hem van ver, en verheugde zich. In 1 Petrus 1 staat van de Engelen, dat die begerig waren om nederbukkende die dingen in te zien. Ja de Engelen zelf staan verwonderd; zij vragen, wie dit doen kan? En als zij 't merken, staan zij daarop te starogen, en zoeken in die ondoorgrondelijke zee van liefde te zien, als in een put waar geen grond in is. Zoveel was daarom te doen, zowel in de hemel als op aarde. Niet de hemel alleen, maar om dit Kind wordt de gehele wereld ontroerd. Al die vier keizerrijken, van welke wij iets gezegd hebben, ontstellen zich; dan moet de een er onder, en dan de ander. Vele koningen moeten dat bezuren, de gehele wereld ontzet zich al om dit Kindeke, vele koningen en kinderen moesten daarom sterven. O, wat is 't niet wonderlijk, waarom de gehele wereld zich moet ontzetten!

Het is niet alleen wonderlijk, maar ook heilzaam. Wat was daaraan gelegen, of het wonderlijk is? Maar het is nuttig en heilzaam, hier komt God de mens zoeken. O heerlijke zaak, daar die zalige God komt tot een rampzalig mens. Wij waren door onze pracht van God afgeweken, en de Satan waren wij gelijk, Gen. 3. Nu komt God en wordt een mens, om ons van de Satan te leiden tot grote heerlijkheid. Wie kon ons verlossen? God kon niet alleen, want de dood was bedreigd; en God kon niet lijden, zo kon die dan niet verlossen. De mens kon wel lijden, maar zijn dood was niet waardig genoeg, ook niet de engelen. Wij zullen dan God en de mens, bij elkaar stellen, maar dat deugt ook niet, het moest een persoon zijn. God bedenkt dit middel en zijn wij gevat door de Satan, Hij komt ons hem ontnemen; van de machtige neemt hij de roof. Zijn wij onwijs, daar komt die Raad, in wien alle wijsheid is, Kol. 2, en de wijsheid zelf, die geboren was, eer de bergen en stofjes der aarde geschapen waren, Spr. 8. Die kan ons tot de hemel leiden, en ons wijs maken tot zaligheid. Dit brengt balsem Gileads mee, om onze verwonde zielen te genezen. Zijn wij in de hel, Hij redt ons daaruit. Is er geen raad voor u, zo moet gij tot Hem lopen, want Jes. 9: 5, wordt Hij de Raad zelf genoemd. Bent gij bezwaard met zonden, Hij kan al uw ongerechtigheden vergeven, en onze natuur

en ouden mens veranderen in een nieuw hart. Daarvan kwam het, dat Jesaja dit ziende, uitriep: Een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, men noemt Zijn Naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst.

Wat is 't er voor een? Zijn heerschappij is Op Zijn schouderen. Wat al meer? Wonderlijk is Zijn Naam. De profeet kon zijn vreugde niet uitdrukken over de geboorte van dit Kind. Ja een Kind, een Zoon is ons geboren, die ons zoveel voortreffelijke dingen mee brengt. Balsem voor een zieke ziel, vergeving van zonden; verandering van 't hart. Is dat niet een wonderlijke Zoon? Maar is dit ook niet een wonderlijke heilzame geboorte, van zulk een heerlijk Kind, dat heet Immanuël, God met ons?

Nu, Maria is verlost van haar nieuw geboren Kind. O, dit gaat vlees en bloed te boven! Van zulk Een moeder te zijn! 't Kind wordt gelegd in een kribbe. O, de wonderlijke vernedering van die eeuwige God, zulk een Zoon te zijn! Hier is de wonderlijke staat van de moeder, en zij bracht voort een Zoon, die zij van nature niet kon dragen, zijnde een Maagd. Ziet ook de vreemde staat van dit Kind; de eerstgeborene van God was de eerstgeboren Zoon van vlees en bloed. Deze jonge zuigeling was geboren zonder de vloek der vrouwen, zonder de weeën des arbeids van 't baren: want zodra het Kind geboren was, zodra kon zijn moeder het met zwachtels omwinden, een zeker teken, dat zij niet zwak, maar sterk was.

Deze moedermaagd bracht haar Zoon voort. De Heidenen willen deze geschiedenis niet geloven, en de Joden verloochenen dit, tot op deze dag. De Heidenen waren zo verzekerd, dat een maagd geen Zoon kon voortbrengen, dat Orosius verhaalt, wanneer Caesar Augustus rondom rust had van al zijn vijanden. hij sloot de poort van Janus' tempel, en noemde die *de tempel des vredes*, en 't orakel gevraagd zijnde hoe lang die moest gesloten blijven, zou geantwoord zijn: *tot de tijd dat een maagd een zoon voortbrengt*. De gezanten dachten dit antwoord te zijn, alsof hij gezegd had, dat de poort van die tempel voor eeuwig gesloten zou blijven, en zo schreven zij op de poort: *Templum Pacis ad Eternum*, de tempel van vrede was eeuwig.

De oogst des lands verrijkt een landman, door het zaad dat in de aarde gezaaid is, maar God kan een mens maken, zonder het zaad des mans, in de buik van een maagd die nooit een man bekend had.

De blindheid der ongelovige Joden en duisternis huns harten, waarop het deksel van Mozes ligt, kan het licht van Jesaja's profetie niet uitblussen: *Ziet een maagd zal zwanger worden en een Zoon baren*. Waarvan zulk een zichtbaar teken was gegeven. Aärons staf, die niet bewaard was, maar een dorre stok zijnde, bracht amandelen voort; evenzo baarde deze maagd een Zoon, door de kracht van de Heilige Geest. Er zijn vele uitdrukkingen, welke zeggen, *dat de Heilige Geest haar zou overschaduw*. Christus als een licht en schaduw, bedekt ons voor de last van de toorn Gods. Hij was. ontvangen in de buik van de gezegende maagd Maria, dat was het lichaam, het licht van de hemel, hetwelk de Heilige Geest overschaduw

Augustinus zegt zoet over dit vers, *dat dit uitstekend schepsel, Maria, de moeder van onze Heere is*. Zoals Christus' Kerk, die dikwijls een Maagd genoemd wordt, of Dochter Sions. Maar sedert, zovele getrouwe zonen geboren zijn in de Kerk, door de prediking van het Evangelie, hoe kunnen zij de zonen zijn van de Kerk, hun moeder, terwijl zij nog een maagd is? Zeer bekwaam is zijn antwoord: *De Kerk is een maagd en nochtans vruchtbaar van kinderen; want zij is de moeder van onze Heere, die was een moedermaagd*.

Waarom God deze verandering en verkiezing, van deze gezegende maagd, uit de stam Davids maakte? Om hun eigen Verlosser te dragen. God voorzag Zichzelf van zulk een rein vat, als er geen beter hemels schepsel op aarde was, voor noch na haar. Christus' lichaam zonder ziel, werd in een nieuw graf gelegd, waarin nog geen mens gelegen had, want de vereniging van het lichaam en de

Goddelijke natuur, was niet gescheiden noch vernietigd. Zo ook, als het levend lichaam en de Godheid waren verenigd in één Persoon, het was redelijk dat geen ander dan Jezus had gelegen in de buik die Hem gebaard heeft; die heilig, onnozel en onbesmet was, Ja hoger dan de hemelen, en veel schoner dan al de mensenkinderen. En dus heeft de Wijsheid voor Zichzelf een huis gebouwd.

Wij zien dat de buik van de maagd Maria de geboorte van Jezus, die schone vrucht voortbracht. Onze Zaligmaker had zulk een goed behagen in een maagden woning voor eens, dat Hij sedert altoos bemind heeft te blijven wonen in een maagd, van 't rein onbevlekt hart, een oprecht welmenend hart, waar de liefde huisvest en geen bedrog in is; maar in arbeid met Christus. Wij zien hoe zeldzaam ieder gevederde vogel een nest maakt om er zijn jongen in te leggen; kunst en reden zijn niet machtig om zulk een werk na te maken. Hoort dan hoe gij een nest moet bereiden, om er uw Heiland in te leggen. Genade is daartoe meer verkieselijk dan de kunst der natuur. Het moet een maagdenborst zijn, die vruchtbaar is, om Christus te kweken en te voeden. Jezus wilde in Zacheüs' huis komen; Maria Magdalena tevoren een zondares, die overgegeven was aan de lust des vleses, was bekeerd, zijnde in die betrekking een zuivere maagd, welker ziel geheel was gericht naar de wil en de liefde Gods. Ja, Jezus zelf is, waar de genade ontvangen is door de Heilige Geest. Davids hart was vol liefde Gods en ijver, zingende: *O God! mijn hart is bereid, ik wil U lofpsalmen toebrengen*. Het kon van God niet afgescheiden worden. Al iemand ook zo is, dan is dat een man naar Gods hart; die is ook uit het huis en 't geslacht van David, Koning Jezus zijn Heere.

De nederige dienstmaagd des Heeren werd verhoogd; want de nederigen geeft God Zijn genade. Weest dan als Maria, niet hooggevoelend, maar vreest. Die nu geraakt zijn, weet ik dat zij hun hoogmoed betreuren, en daarover klagen, dat gij Jezus niet meer liefhebt, dat gij dit zo gevoelt, en uw ziel niet recht aangedaan is. Tot dat einde hebben de papisten feestdagen bedacht, en dan hebben zij nog wat kinderspelen ingesteld, om het hart des mensen te raken. Dit was goed, maar 't middel deugt niet, en 't is een gruwel voor God. Maar gaan zij in de Kerstnacht het kindje wiegen, en dan in de koude winter, in hun afgodstempel, om Maria, als de moeder Gods, te eren, te dienen, te aanbidden, enz. Wat doen wij nu? Wij slapen liever in de kerk. O, konden wij nu eens geraakt worden, niet als zij uitwendig, maar inwendig moet u bewogen worden. Het was wel gedaan dat gij u van de papisten afscheidde; maar indien gij nu al hun santenkraam en uiterlijke pracht nog binnen in u hebt, zo bent gij ellendiger dan zij; en een arme papist, die wat boetedoening doet, en onwetend blind zijn, zal veel gelukkiger zijn, dan een verbasterde gereformeerde, die niet weet van boete en zuivering van het hart, of het doden der aardse leden. In plaats van geheel uw zonden weg te werpen doet gij als een chirurgijn, die een man zou genezen, en hem 't hart uit het lijf sneed: was het toen niet wel? Nee, geen zonden mogen in 't leven blijven; zegt tot elk van die: *henen uit!* En kruisigt de oude mens, met al zijn begeerlijkheden, die strijd voeren tegen uw zielen.

Lering

Nu moet men in zijn hart gaan, en zien of uw hart is aangedaan over de wonderlijke geboorte van Jezus, en om de heilzaamheid van de zaak, om u dan te beteren van zonden. Immers dit is 't, waartoe deze geschiedenis dienen moet.

1. Leert nu schrikken en beven voor moedwillige zonde. Komt nu hier, u die de minste zonde bemint; zij mag zo klein zijn als ze wil, houdt u die zonde nog aan de hand, ik zeg u, deze Jezus is u onnut geworden, en voor u is Hij niet gekomen. Wat dan? Zo bent u nog in uw zonden. En wat is onze Jezus wedervaren? Die eeuwige, oneindige God is op de aarde gevallen, uit de hemel: daar valt een Ster uit de hemel om uw zonden. Hoe schrikkelijk zal het met u gaan, zo u een zonde zal toegerekend worden! Moet God uit de hemel komen om voor de zonden van Zijn kinderen te boeten; welk een straf, welke hel zal genoeg, welke poel zal diep genoeg zijn, om u in eeuwigheid

daarin te storten? De hel is te koel en te ondiep voor zulk een zondig en nietig mens. Wat zal u overkomen indien God mens wordt, en een arm mens; wat een ellendeling zult u worden? Een duivel is te goed; een zonde is gruwelijker dan een duivel in zichzelf, en de duivel is nog te goed voor u; want van een mens een duivel te worden, dat is nog op een duizendste deel geen vergelijking, met die vernedering, waardoor God een mens werd.

2. Komt, gij ware kinderen Gods, wat is hierin een troost voor u! Hij is uit de hemel gekomen, en dat om u van zonden te verlossen. Uw zonden zouden u in de hel geworpen hebben, en Christus komt u daarvan bevrijden. Zie ook, waar zult u gebracht worden? Brengt God Zijn Zoon uit de hemel om uwentwil, waar zal Hij u brengen? Wat heeft God met ons te maken? Wat heeft Hij niet ons voor? Wat zal men zulken doen voor welke Christus in de wereld gekomen is?

Wat een toegang hebt u nu in de hemel? Arme papisten, die lopen naar een Jezuiet, Petrus of Paulus, die mensen zijn, om voor hen te bidden. Maar die in de hemel is, die zal u horen. Uw zonden zijn groot, dat is waar; daarom moet gij naar dit Kindeke lopen; gij kon niet tot God gaan, maar Hij komt tot u. U moet dan tot Christus gaan, om daarvan verlost te worden.

Kleine Christenen moeten zowel als de groten tot God, door de Heere Jezus, gaan, anders weet ik geen raad.

Bent u arm, hier is een Kindeke om uw armoede te zegenen; en zo kunt gij in uw armoede Zijn zegen zien. En bent u rijk, erkent dit, gaat gij ook tot een Mens, uw Broeder Jezus, Die als dit Kindeke gekomen is; Die rijk was, maar arm is geworden, opdat Hij u rijk zou maken. Gaat u bij een vuur zitten, gedenkt, wat heeft mijn Zaligmaker kou moeten lijden; en dan zouden uw rijkdommen u ook rijk naar de ziel maken.

Wat dunkt u, zou gij nu de zonden wel kunnen beminnen, die Christus Jezus uit de hemel hebben doen komen? Weet u wel, hovaardigen, dat het uw hovaardigheid, weet u wel onrechtvaardigen, dat het uw onrechtvaardigheid, weet u wel sabbatschenders, dat het uw sabbatschenden, weet u wel flauwen in de godsdienst, dat het uw slapheid geweest is die Christus uit de hemel hebben gebracht, en zijn staat zo ellendig gemaakt hebben, als u ze ziet?

Dat God ook uw natuur verheerlijkt heeft, door die aan te nemen, om die te heiligen? Zult u dan die natuur nemen, en die met gruwelijke zonden ontheiligen? Die een druppel van Christus' bloed heeft, die weet wat ik zeggen wil. Zal men zulk een natuur, die zo van Christus verheerlijkt wordt, nu besmetten met de drek der zonden.

Nederig moet u zijn, en dat van Christus leren; die Zichzelf vernederd heeft, en de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen, Filip. 2: 7. Hoe moesten wij Hem navolgen? Maar hoe weinig Christelijk is het, dat men hovaardig van hart is? Gij moet een kind worden met Christus, en als David kunnen zeggen: *O Heere! mijn ogen zijn niet hoog, maar ik ben als een gespeend kind bij zijn moeder.* Ps. 131: 2. O, hier moet gij komen met nederige lichamen en verootmoedigde harten; volgens Jezus' les, Matth. 11: 28, *Leert van Mij, dat Ik ootmoedig ben, zachtmoedig en nederig van hart.* U, die nog zo op uw goede naam, staat, en eergevoel hebt, en de vlaggen van de wereld laat waaien, u hebt geen recht aan Christus' nederige geboorte; u hebt geen deel aan Jezus' lijden en verdiensten; want allen die dit in hun harten zien, kunnen niet anders dan door Hem veranderd worden, en trachten ook mede nederig te wezen.

Christus zal u nederig maken, indien Hij uw is; en gelijk Hij geformeerd is in ons, zo moeten wij ook naar zijn beeld geformeerd zijn, en Hij moet een gedaante in ons krijgen. Hij werd de menselijke natuur deelachtig; wij moeten ook wat anders hebben. En wat toch? Wij moeten de Goddelijke natuur deelachtig worden, en nieuwe schepselen zijn in Christus, en met Hem een nieuw leven bekomen, door een vernieuwd christelijk leven, heiligen wandel, en geestelijke

vernieuwing der wedergeboorte; dat ik nu wat verder volgens mijn tekst zal betogen, en toe-eigenen op onze wedergeboorte en geestelijke staat.

De Heere is getrouw in het vervullen van Zijn beloften, die waarlijk volbrengende, gelijk hier zulks blijkt in het zenden van Zijn Zoon. Immers Hij is de waarheid zelf, een God die niet liegen kan, als zijnde de onveranderlijke Jehovah, die het wezen aan alle zaken en beloften geeft. Die getrouwe God, op wiens beloften wij staat mogen maken, om dezelve met geloof te vermengen, omdat Hij het beloofd heeft in deze geboren Christus, in welke alle beloften zijn *ja en amen*. Zodat wij door 't geloof op de belofte leven, zonder te haasten, maar dat wij alle zwaarigheden, die tegen de vervulling van Gods beloften, 't zij uit onszelf, of uit de Satan, door 't geloof overwinnen, en onze vrijmoedigheid niet wegwerpen.

Bent u als weggedrevenen, ongetroosten, twijfelmoedig, dan hebt u lijdzaamheid van node, opdat u Gods wil mag doen, dan zult u Gods genade geloven, en kracht tot heiligmaking verkrijgen.

Maar zegt een gelovige: *Ik zie geen waar leven der wedergeboorte in mijn ziel, ik heb de dingen niet inwendig in mij gewerkt.*

Antwoord. Doch u moet niet leven door gezicht, maar door 't geloof; er zijn er maar weinigen aan wie God die genade doet, dat ze zijn liefde gevoelen, en in hun harten zien uitgestort; wees niet van die, welke zich onttrekken, en zeggen: *ik zal er geen deel aan hebben*. Zo konden die de vertroosting Israëls verwachten, ook die zwaarigheden gemaakt hebben; dat ze onwaardig waren, dat het hoe langer hoe erger met hen werd; dat ze Jezus niet zagen, noch voelden; evenwel, Hij, Die verwacht werd, kwam. *Laat ons dan navolgers zijn van degenen, die door geloof en lankmoedigheid de beloften beërfd hebben*, Hebr. 6: 12, 15. Er is een tijd en uur der genade, op welke God zeker de verwachtingen van Zijn volk voldoet. Hoelang Gods kinderen wachten, eindelijk komt de verwachte zaak, gelijk wij zien in de tekst. Voor vele eeuwen was dit zaad beloofd, en menigmaal opnieuw beloofd; hoe reikhalzend werd daarnaar gewent, en eindelijk *in de volheid des tijds zendt God Zijn Zoon, geworden uit een vrouw*, Gal. 4: 4. Hij heeft de tijden en stonden in Zijn eigen hand: Hij maakt alle dingen schoon in zijn tijd, die altoos de beste is, Pred. 3: 11. Hij is de God der hoop, en de Verwachting van Zijn volk, dat Hij niet laat beschaamd worden over zijn hoop. Zegt dan: *O mijn ziel! zwijg Gode, want van Hem is mijn verwachting*, Ps. 62 : 6. *In de tijd des welbehagens zult gij verhoord worden.*

Gelovigen, dit kan uw ziel moed geven, en uw hart versterken. Waar zijn ze die de Heere verwachten, en op Zijn goedheid hopen? Keert weder tot uw sterkte: verwacht in geloof, wedergeboorte, en heiligheid, en U zult de begeerte uws harten krijgen, en geenszins beschaamd worden, en uw verwachting zal niet afgesneden worden. *God wacht om u genadig te zijn*, Jes. 30: 18, 19. Geloof maar, en wacht in hoop. 't Is Gods wil onze heiligmaling, en bevestigt ons zijn liefde, omdat Hij lust en welgevallen aan u heeft, Ps. 147: 10, 11.

De goddelozen die niet, of kwalijk hopen, en de zonden aan de hand houden, zijn onverstandigen en tragen van hart om te geloven, die op de beloften Gods geen staat makende, hun harten laten hangen aan de wereld, en niet boven alles zoeken de belofte der wedergeboorte en heiligmaking, in Christus gedaan, aan hen voorgesteld; maar zij weten, of achten, en zoeken die niet, omdat ze menen al rijk te zijn; al de beloften waar zij staat op maken, zijn aardse zegeningen en weldaden; *doch geen heiligmaking, zonder welke wij de Heere niet kunnen zien*. Hebr. 12: 14.

Gods kinderen handelen soms ook niet wel, wanneer zij alles terstond willen hebben, de grootste mate van het geloof en heiligheid, anders zijn ze moedeloos, ongelovig, treurig, vol vertwijfeling, hopeloos, troosteloos, en verwerpen hun staat. Deze doen slimmer dan de gelovigen, toen Christus kwam, als alle hoop scheen afgesneden te zijn, Simon, Zacharias, en anderen, die hoopten en wachtten. Wilt u God tot een ontrouw leugenaar maken? Maar mij dunkt, ik hoor u zeggen: *Mij is*

de belofte niet gedaan, ik ben te snood, wist ik dat God mij meende, ik wilde wel graag, maar nu kan ik niet geloven. Ik vraag u: wie sluit u uit, en komt u de belofte niet toe, God meent u, die wil komen, hoopt en verwacht dan, werkt en bidt daarom.

Israël, hoop dan op de Heere, bij wien vele verlossingen zijn, Ps. 130: 7. Gods goedertierenheid duurt tot in der eeuwigheid. Gedraagt u als een gespeend kind, en wacht de Heere in de weg van Gods gerichten, als Hij zijn aangezicht verbergt, en wanneer al het uiterlijk voorkomen ontbreekt, ja, in duisternis van leven, en dood, in allerlei toestand; stelt dit als een sterken toren, tegen al uw vrees, aanvechting, ongerustheid, uw gebreken, sterke lusten en zonden; wacht op de Heere, bent sterk, en Hij zal uw harten versterken, Ps. 27: 14. Ziet uw doodheid niet aan; tegen alle noden en zonden hebt u de beloften; *wacht dan op Hem, die het voor u voleindigen zal, en niet laten varen 't werk zijner handen, Ps. 138: 69 7.*

Dit is onze vrijmoedigheid, en die een grote vergelding des loons heeft. Dat is een wonder, dat zelfs vrijmoedige verwachting een groot loon. Dat is te wandelen door 't geloof, ja, een goed gedeelte van de enge poort, dringt daardoor in. Dan geven wij God Zijn eer, wij verzaken onszelf, en hangen de Heere alleen aan, gelijk rechte kinderen Abrahams. Als Gods volk zich in slavernij bevond, toen werd de verlossing geboren; de tijden der benauwdheid, zijn de dagen der verlossing, wanneer de ellende zeer bitter is, en geen Helper schijnt te zijn, dan verlost Hij. Als Israël onder Faraó en Hamans heerschappij zuchtte, toen werd hun verlossing geboren. Dan zal het volk niet roken aan eigen garen. Dan is het de tijd dat God zich ontfermt over wezen, Hos. 14:4. Dan legt de Heere zijn meeste eer in, Jes. 43: 25 3. En dan kon Hij hun ellende niet langer aanzien; als in Egypte en Babel, in al hun benauwdheid was Hij benauwd; de engel Zijns aangezichts heeft hen behouden, Jes. 63: 9.

Troost u dan in moedeloosheid. Zegt u: *mijn noden zijn groot, en zonder verkwikking, terwijl mijn zonden vele zijn, en sterk.*

Maar dan is God nabij om u te redden; Jezus de Verlosser wil u helpen; ziet dan op die Overste Leidsman der zaligheid.

Tot moedgeving,.

Zie hier wie de wedergeborenen zijn, door welke Christus geboren is. Het zijn die de duivel bestrijdt, en lagen legt; die hij 't geloof zoekt te doorsteken, en wijs maakt, dat ze zijn macht en heerschappij niet ontkomen zullen, dat hun zonden te veel en te sterk zijn; die zijn in angst der wedergeboorte. Die zich gebonden vinden onder de strikken der zonden, die onwillig zijn om zich ter heerschappij, als onderdanen van de satan, en der zonden, over te geven, maar zuchten en klagen daarover, Rom. 7: 24, die als gedwongen schatting geven; maar zij haten wat ze doen, en roepen: *Ik ellendig mens; wie zal mij verlossen van het lichaam van deze doods!* Des duivels stadhouder, en de wereld mag hen dwingen, maar zij zijn daartegen aangekant; zij hebben de vromen lief, en gaan met die samen. O, hoe vrolijk mag u zijn! Horende dat de Verlosser is geboren, en dat Hij voor u is geboren, en tot u wil spreken van vrede, Zach. 9: 11, 12, *U ook aangaande o Sion! door 't bloed des Verbonds heb ik uw gebonden uitgelaten; keert weer tot de sterkte, gij gebonden die daar hoopt, en Ik zal u dubbel teruggeven.*

Maar die kunnen zich nog niet verheugen, die geruste en zorgeloze mensen, die van geen last der zonden weten, maar die gewillig dienen, dezelve liefhebben, de wereld aanhangen, de onderdanen der zonden liefkozen en zitten in 't gestoelte der spotters. O, mocht u eens veranderd worden in de geest uws gemoeds, gelijk die zich beklagen te zijn onder slavernij, die zo graag waren in de vrijheid der heerlijkheid van Gods kinderen, en als nieuwe schepselen wedergeboren; ... voor die is Jezus, en in u geboren! Anders zouden geen van die dingen in u gevonden worden. Jezus is uw Verlosser in

tijd van benauwdheid, om u te redden uit de handen van die u haten. Hij heeft het begonnen, en zal het zeker voleindigen, Matth. 12: 19, 20.

De Heere Christus is te Bethlehem geboren, de plaats voorzegd, Micha 5: 1. En in de tekst vervuld. Wat voordeel kan ons dit aanbrengen. Is het alleen dat wij tegen een Jood weten te bewijzen, dat onze Jezus de ware Messias is? Of dat wij Gods wijze voorzienigheid bewonderen, in het doen uitvallen tot zijn voornemen. O vrienden, er moet nog wat zijn, een ernstige begeerte, dat onze zielen dat Bethlehems broodhuis mogen zijn, om daarin te wonen door geloof. Ach! dat elke ziel die ons hoort, dan ware als de dorstige ziel van David, die in zijn dorst uitriep: *Wie zal mij water te drinken geven uit Bethlehems bornput, die in de poort is? En zijn drie helden braken door 't leger der Filistijnen, en brachten het water tot hem, 2 Sam. 23: 15, 16.* Ach! dat onze dorstende begeerte zo geweldig stormde op de poort van de hemel, dat dit levende water, Jezus Christus, onze dorstige zielen mocht verkwikken!

Immers, de hongerige ziel naar het brood des levens, en de dorstige naar deze wateren, zijn de zielen die zeker verzadigd zullen worden, en reeds in die hoop zalig zijn, volgens Matth. 5: 8, 4, 6. Die zielen worden bijzonder bij name geroepen van onze Heiland, Jes. 55: 1: *O allen gij dorstigen! komt tot de wateren.* Joh. 7: 37: *Die dorst heeft, kome, en die wil, neme het water des levens om niet.* Dat is Gods, en Christus en zijn Geest Hun Eigen werk, dat Hij de dorstige zielen verzadigt, en de hongerige met goed vervult. Dat deed Maria vrolijk zingen, Lukas 1: 53, en David, Ps. 107: 9. Deze zijn een huis Gods, een woning van Jezus, een tempel des Heiligen Geestes, waarin Christus door wedergeboorte zeker geboren is.

Klaagt u over gebrek? Hier is 't brood des levens.

Is er een, smartelijk gevoel van honger? Hier is 't enige voedsel, hier is genoeg, komt maar met ernstige begeerte, en steunt op Gods belofte. Kunt u zuchten, bidden, klagen, u zult verhoord worden.

Bent u onverzadigbaar, en is een weinig niet genoeg? Hoe meer u drinkt, hoe meer u dorst; hier is volheid. Zo zeker als uw ziel dorst naar de levende God, zo zeker is er Jezus in. U bent dat Bethlehem, o arme ellendige in uw ogen! Hoe rijk bent u! Wat is deze dag een blijde tijding voor u geboodschapt!

Maar hoe ellendig zijn zij, die dit niet gevoelende, nog zorgeloos zijn. Zij zijn rijk, en zullen wel zalig worden. Zij zijn ongevoelig voor zonden en geestelijk gebrek, doch weten niet dat ze ellendig zijn. Jezus, het levensbrood, is hun niet dierbaar; zij vertreden de honigzeem, zij hebben ernstige begeerten naar de wereld, maar niet naar Christus. Maar is uw zuchten, bidden en klagen aan de poort der genade? Zij zijn verzadigd. O ellendige, geen deel noch recht op dit brood te hebben...! Zolang gij u zó bevindt, bent u maar een huis van de satan, een kooi van onreine vogelen. O, verlaat uw vuil nest, en vlieg naar Jezus!

* Christus is geboren in een stal, gelegd in een beestenkribbe, gewonden in doeken, een ledige plaats, en slechte dingen in zijn logement. Het hart waarin Jezus geboren wordt, is een leeg, laag hart, de windselen waarin het Jezus windt, is dikwijls een gekrookt riet van het geloof. Het was het ledige hart van de wenende zondares, waarin zich Jezus neerlag, tot heling en vertroosting. 't Was het hongerige hondje, de Kanaänese vrouw, die 't brood des levens verkreeg. Het zijn de kleine kinderkens, die Jezus' ontferming deelachtig worden. Het was niet de rijke Farizeeër, maar de arme tollenaar die door Jezus gerechtvaardigd werd. Zolang Paulus rijk was, zolang was hij arm, maar toen hij leeg en arm gemaakt werd, was hij rijk. Het wenende geloof windt Jezus in de ziel, de tedere lammeren draagt Jezus in zijn armen, terwijl Hij 't vette en sterke laat heenlopen, Jes. 40: 10, 11. Dit zijn Gods wondere wegen die hoger zijn dan onze wegen en gedachten, Jes. 55: 8, 9. Zo verdwaast Hij de

wijzen der wereld, 1 Kor. 1: 19. Zo vernedert Hij het hoge, en verheft het nederige, 1 Petrus 5: 5, 6. *Zo doet Hij voor Zich overblijven een arm en ellendig volk, dat op de Naam des Heeren vertrouwt*, Zef. 3: 12, 13.

Christenen, wilt u Jezus Christus hebben? U moet u eerst leeg bevinden; die rijk zijn in hun ogen, kunnen niets krijgen; dit is de enige weg tot eer, van die in 's werelds ogen, zowel als in hun eigen ogen, veracht, leeg en niets zijn; leeg van genade in en van uzelf, bozer dan anderen, met Paulus, 1 Tim. 1: 15. Leeg van geloof en heiligheid, ja, van Jezus zelfs; die geen geld in de hand heeft, maar leeg tot Christus komt, ziende dat gij zonder Hem niets kunt doen. Jezus is voor u, Hij zal u aanzien, en in u wonen; want Hij is tot u gezonden, om u te vervullen met de rijkdom zijner genade. Al is uw geloof als een vonk, Hij zal het aanblazen, en u volkomen op Zijn tijd verzadigen.

* *Als de tijd vervuld werd, dat Maria baren zou, zo baarde zij Jezus*, vers 6, op de bestemden tijd van Gods ontferming. O, gezegende des Heeren! die met Maria Zijn Woord bewaart en verbergt in uw hart, om niet te zondigen! Als die tijd der minne en die dag van genade komt, dan zult gij zien dat Jezus door wedergeboorte in u geboren is. Uw hartelijke bekommring voor wedergeboorte, gemeenschap met God, en om heiligheid, zijn zekere tekenen dat het zaad der wedergeboorte door de Heilige Geest in u ontvangen is, en het baart zijn vruchten. Is het zo klaarblijkelijk niet in uw ogen, o! gelooft, de tijd zal komen, de bestemde tijd, dat gij het zien zult, en ten laatste God roemen. En zeker, eerder zou die tijd zijn, zo gij dit ter harte nam. O, wacht voorts op de Heere, en dankt Hem voor de beginselen. *Immers die met tranen zaaien, zullen eens met gejuich maaien, als de Heere het oordeel zal uitbrengen tot overwinning*, Jes. 45: 15; 41: 20.

Waarschuwing

In de herberg was geen plaats voor Christus, vers 7. De wereldse en goddeloze harten willen Christus niet herbergen; die wereldlingen zijn als de Gadarenen, Hem biddende, dat Hij uit hun landpalen zou vertrekken, en hun geen woorden toebrengen, door te leren, dat men niet zoeken moet de spijs die vergaat, maar arbeiden om de spijs die blijft tot in 't eeuwig leven. Zij horen niet graag hoe zichzelf te moeten verloochenen; hun kruis op zich te nemen; hun vijanden lief te hebben; Jezus na te volgen; Zijn dag heilig te onderhouden; ... allemaal dingen die hun niet aanstaan, veel minder hun rechteroog uit te steken, hun rechterhand en voet af te kappen, en die weg te werpen. Christus is arm, zonder gedaante, Jes. 53.

- Zijn parels en kroon zijn voor hun ogen verborgen. Christus belooft toekomstige dingen, en wil als Borg de wereld toeven.
- Zij kennen geen goud als dikken slijk; zij merken niet aan de dingen die men niet ziet, zij zijn van de wereld en gaan met dezelve verloren.
- Zij hebben geen plaats voor Christus, hun huis is vol vreemde gasten, de herberg hun harten is vol zorg, ijdelheden, bekommring, gerustheid en eigenliefde. Ach, daar is geen plaats! Of Christus smeekt door zijn dienaren, of Jezus aan de deur staat en klopt, zij doen niet open, de wereld heerst.
- Hun herberg is vol wereldlingen en vreemde gasten, die rijk zijn in hun ogen, die voor Christus geen plaats hebben, maar voor hun zelf die ingenomen hebben. Daar is 't vlees, met een heirleger van begeerlijkheden; daar is de keizer, de God van deze eeuwen, huil wereldkoning, die hun ogen verblind heeft. Daar is zijn stadhouder, de liefde der wereld, met al haar schijnbeloningen, waarover hij vrolijk is, niet wetende dat zij zo bedrieglijk handelen, en dat ze ten laatste hun waard doden zullen en aan Gods wraakrecht en de hel overleveren, nadat zij hem heftig beschuldigen.

- Dit alles maakt zulk een schrikkelijk gewoel en geraas in de herberg huns harten; en zoveel te doen, dat zij geen ledige tijd hebben, om naar Christus en zijn genadige aanbiedingen te kunnen horen. Het goede zaad werd in hen verstikt.
- Die vreemde gasten verstaan het ook niet, en arbeiden met alle macht dat zij geen gehoor geven aan zijn boden; dat zijn dwazen zeggen ze, die hun gewin, voordeel en vermaak zoeken uit te drijven, en hoe zal Hij dan zijn huis voorstaan? Zie hiervan is 't dat Jezus buiten 's huis naar de stal moet, hij wil noch kan Hem niet herbergen. Hij is dwaas zegt men, Hij heeft de duivel, wat hoort gij Hem? Joh. 7: 12, 20 en 8: 46, 52 en 10: 20.

Dat de mens toch met aandacht dit overwege! Elk verwondert zich over de inwoners van Bethlehem; maar zij konden zeggen: wij kenden de Heere der heerlijkheid niet, maar u kent Hem, en wilt Hem evenwel niet hebben.

Ik vraag u:

- is Christus wel rijk en dierbaar in uw ogen? Begeert u Hem? Bidt en smeekt u ernstig om Hem?
- Acht u andere dingen beneden Hem, ja, als schade en drek? Zoekt u die niet boven Hem en zijn gemeenschap? Waar zijn meest uw bekommelingen over: om Hem, of om aardse dingen?
- Wat zoekt u meest in uw hart op te sluiten: of Christus, of de zorg en dingen der wereld?
- Wilt u de vreemde gasten en uw vermaak, eer en voordeel, om Christus laten varen? Want Hij wil met die niet samen wonen. Hier wordt uw dwaasheid ontdekt. Zij willen hun hart voor Christus niet opschikken.
- Wordt niet het goede zaad, dat u dikwijls door 't horen van Gods Woord ontvangt. verstikt, en blijft u niet onvruchtbaar?
- Luistert gij niet naar die vreemde gasten meer dan naar Christus en Zijn geboden? O, dat is zo klaar als de zon.

Dus doende bent u die goddeloze en boze herbergiers gelijk, die boze boeven om veel gewin herbergen, en eerlijke lieden afwijzende, laten doorgaan.

1. U bent rechte dwazen, die verkiezen het vergankelijke voor het onvergankelijke, het tijdelijke voor het eeuwige; leest Jes. 55: 2 en Jer. 4:22. Uw vijanden acht gij uw ware vrienden, en kiest de zonden, wereld en satan voor Christus, de dood voor het leven, de hel voor de hemel.
2. U doet zo een groot kwaad tegen uw eigen ziel; u verstoot het goede en kiest het kwade; de boze zonden huisvest gij liever dan Christus, de Vorst des levens, die daar is de weg, de waarheid en het leven, Joh. 14: 6. Zodoende maakt u zich de zaligheid onmogelijk en het eeuwige leven onwaardig. Hij kwam tot de zijn, maar die wilden Hem niet aannemen, Joh. 1: 10, 12.
3. De helse straf zal uw deel zijn; want de heidenen, en zelfs deze inwoners van Bethlehem zullen opstaan in 't oordeel tegen ulieden. Dit zal een hel in de hel zijn, en uw zonden zonder verschoning blijven voor eeuwig.

Geluk van Gods volk

O hoe gelukkig zijn de zielen, die niets hogers wensen, dan Jezus te mogen herbergen in hun harten; dat blijkt:

1. Omdat ze Zijn eer en eeuwige rijkdommen kennen, terwijl zij Hem begeren, die hun van God geworden is tot wijsheid, rechtvaardigmaking en volkomen verlossing, 1 Kor. 1: 30. Is 't u ernst? Zeker Hij zal komen, gelooft, en u hebt Hem, daar zijn Zijne beloften. Openb. 3: 20: *Die Mij de deur opent, Ik zal tot hem inkomen, en met hem Avondmaal houden, en hij met Mij.*
2. Omdat ze treuren, en meer willen hebben dan deze uiterlijke dingen, die zijn niets in hun ogen; 't is hun maar om Jezus te doen, en dat Hij hen heiligen mag, Filip. 3: 7- 10.

3. Hun hart is bereid voor Christus, 't is leeg van uw eigen gerechtigheid, het is vol ziekte en krankheid. O, wilde de Medicijnmeester maar komen! Wel dan, u hebt Hem van node, en Hij is voor zulken gekomen.
4. Zij hebben de vreemde gasten leren kennen, en zien tot hun grote droefheid, dat ze die niet kunnen uitdrijven zij zijn hun te machtig; daarom roepen zij steeds, dat Jezus met zijn gesel wilde komen, en die allen uit zijn tempelhuis huns harten uitdrijven, dat Hij daar als Koning mocht heersen, en hen reinigen. Ja, dat is hun studie. Ach, konden zij maar volmaakt zichzelf reinigen van alle besmettingen des vleses en des geestes, volbrengende hun heiligmaking in de vrees Gods, 2 Kor. 7:1.
5. Zij zijn zoveel meester geworden, dat zij zoveel meesters niet zijn als tevoren, ofschoon zij als de Kanaänieten nog onder Israëel willen wonen, alzo dat ze hem tijd moeten geven, om Christus' stem te horen, dat zij moeten zwijgen om met Christus te spreken. Hem te nodigen en Hem alles aan te bieden. Zij moeten horen dat Hij hun veracht, en daarom doen de vreemde gasten hem alle leed, smaad en hoon aan die zij kunnen. Zo het vlees niet wil, als traagheid, ongeloof, en de duivel met de wereld, hen met lasteren bespotten, zij staan die dapper tegen. O zeker die willen Christus herbergen, die zoveel om Christus lijden willen van al die vreemde gasten.
6. Zij luisteren ook niet meer naar hun raad, hoewel zij nog dikwijls door hun arglistigheid bedrogen worden; maar daarom verlangen zij temeer om Christus te herbergen; zij klagen over die boze verleiders, bij God en Christus, zij zijn ze zeer moe, en arbeiden om niet meer van hen bedrogen te worden; hoewel het hun niet geheel gelukt. Daarom verlangen zij om ontbonden te zijn, en zelfs hun herberg te verlaten, en in het lichaam uit te wonen, om bij de Heere in te wonen, 2 Kor. 5: 29. O! dat zijn de harten waarin Jezus woont.

Nu wil ik u betuigen voor de Heere: is het zo met u gesteld? Immers moet het zo wezen, of u bent verloren; maar met de zwakste kinderen Gods is het zo. O, dit heeft u de Heere geleerd door Zijn Geest. Wel geeft dan de Heere de eer van Zijn genade, en bent blijde en getroost; want Jezus zal in u wonen, de vijanden verminderen, en ten laatste verpletteren, en u kronen met de kroon der heerlijkheid, Openb. 2: 10.

Dit moet ook dienen tot ernstige vermaning en opwekking, dat wij allen Jezus zoeken te herbergen in onze harten, niet voor een dag, maar voor al de dagen van onze levens; niet op deze Kerstdag, of een Paasdag, en daarna de zonden en satan te dienen. Nee,

- daartoe is Christus geboren en in de wereld gekomen, om onder ons te wonen, Zijn vermaak is met zulke mensenkinderen, Spr. 8:31. *Die Hem in zijn hart vindt, die vindt het leven, en trekt een welgevallen van de Heere, vers 35. Die de Zoon heeft, die heeft het leven der genade en het eeuwige leven.* 1 Joh. 5: 11, 12.
- Jezus is daartoe arm geboren, omdat Hij in onze zielen zou wonen, om die rijk te maken, te heiligen, te reinigen, en Gode te versieren, en te ondertrouwen, 2 Kor. 8, 9 en 11: 2.
- Jezus is de Parel van grote waarde; waar Hij komt, brengt Hij volle schatten mee, Matth. 13, Rijkdom en eer.
- Jezus zal Zijn verteerde kosten rijkelijk betalen. Zijn loon is met Hem, Hij geeft duurzaam goed, en doet beërven wat bestendig is, Spr. 8: 18, 19, 21 3.
- Jezus heeft een heerlijk gezelschap met Zich, zijn Geest en Zijn Vader komen tegelijk, en maken woning in de ziel, Joh. 14: 21, 23.
- Jezus zal alle schade en verderf van de woning afweren, en alle kracht der vreemde gasten ontzenuwen, Joh. 10: 27-28.
- Jezus brengt vrede en gerustheid met Zich, tot in eeuwigheid, Jes. 32: 17- 19. 4.

- Jezus gaat gemeenzaam met zijn waard om, houdt met hem Avondmaal, en zal nooit van hem afscheiden, maar stervende neemt Hij hem mee in de eeuwige tabernakelen; want waar Hij is, daar moet ook Zijn dienaar wezen.

Die nu vraagt wat moet ik doen om zulk een heerlijk, weldoend Persoon te mogen herbergen?

Antwoord. Meent u dit van harte, dan is het huwelijk klaar! Wel dan, bereidt Hem een plaats, geeft Hem uw hart, drijft alle vreemde gasten buiten, zegt tot al uw zonden: *henen uit!* Zie toe dat u niet één met liefde behoudt. Willen zij tegen uw wil blijven, roept tot uw Zienvriend Jezus om hulp. Smeekt en nodigt Hem gedurig, drukt Hem op uw hart, toont hoe nodig gij Hem van node hebt, telt Hem alle vreemde gasten op, bijzonder de sterkste. Stel Hem uw ellende klaar voor, als de verloren zoon; kent uw onwaardigheid, dat Hij tot u zou inkomen, bidt Hem nochtans omwillen van Zijn barmhartigheid, dat Hij komt, in u woont, en eeuwig bij u blijft met Zijn Geest en genade hier op aarde, en hiernamaals met Zijn liefde en heerlijkheid in de zalige eeuwigheid; die hemelse rust, die overblijft voor het volk Gods, die Hem liefhebben in onverderfelijkheid. Amen.